رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم رامىزاندا بىزگە سەككىز رەكەت ۋە ۋىتىر ئوقۇپ بەردى، ئەتىسى شۇ پەيتتە رەسۇلۇللاھنىڭ چىقىشىنى ئۈمىد قىلىپ مەسجىتتە يىغىلىپ، سۇبھى يۇرىغانغا قەدەر مەسچىتتە بولدۇق

جابىر ئىبنى ئابدۇللاھ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن مۇنداق دېگەنلىكى رىۋايەت قىلىندى: رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم رامىزاندا بىزگە سەككىز رەكەت ۋە ۋىتىر ئوقۇپ بەردى، ئەتىسى شۇ پەيتتە رەسۇلۇللاھنىڭ چىقىشىنى ئۈمىد قىلىپ مەسجىتتە يىغىلىپ، تاڭ يۇرىغانغا قەدەر مەسچىتتە بولدۇق، بىز رەسۇلۇللاھنىڭ قېشىغا كىرىپ: ئى رەسۇلۇللاھ! چىقىپ بىزگە نامار ئوقۇپ بېرىشلىرىنى كۈتكەن ئىدۇق،- دېگىنىمىزدە، رەسۇلۇللاھ: «سىلەرگە ۋىتىرنىڭ پەرز بولۇپ قېلىشىدىن ئەنسىرىدىم» دېدى

ھەدىسنىڭ مەنىسى: «رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم رامىزاندا بىزگە سەككىز رەكەت نەپلە نامار ۋە ۋىتىر ئوقۇپ بەردى»، يەنى: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلارغا رامىزاندا مەسچىتتە سەككىز رەكەت ۋە ۋىتىر نامىزى ئوقۇپ بەردى. «ئەتىسى كىچىدە شۇ ۋاقىتتا مەسچىتتە جۇغلاشتۇق»، يەنى: ساھابىلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئۆتكەن كېچىگە ئوخشاش چىقىپ نامار ئوقۇپ بېرىدۇ،-دەپ ئويلاپ مەسچىتكە ھازىر بولغان، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلار: بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چىقىپ بىزگە كېچە نامىزى ئوقۇپ بېرىشىنى ئۈمىد قىلدۇق، دېگەن. «بىز تاڭ يورىغۇچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى چىقامدىكىن دەپ مەسچىتتە تۇرىدۇق»، يەنى: ئۇلار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى مەسچىتتە تاڭ يورۇغىچە كۈتۈشتى. «بىز رەسۇلۇللاھنىڭ يېنىغا كىردۇق»، يەنى: نامار ئوقۇپ بېرىشكە چىقمىغانلىقىنىڭ سەۋەبىنى سوراش ئۈچۈن رەسۇلۇللاھنىڭ يېنىغا كىردۇق. «ئى رەسۇلۇللاھ! سىلىنىڭ چىقىپ بىزگە نامار ئوقۇپ بېرىشلىرىنى ئارزۇ قىلدۇق» دېدۇق، يەنى: ئۆتكەن كېچىدەك چىقىپ بىزگە نامار ئوقۇپ بېرىشلىرىنى ئۈمىد قىلدۇق. رەسۇلۇللاھ: سىلەرگە ۋىتىرنىڭ پەرز بولۇپ قېلىشىدىن قورقتۇم،- دېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كېچىدە ئۇلارنىڭ قېشىغا چىقماسلىقنى ۋىتىر پەرز بولۇپ قېلىشتىن ئەنسىرىگەنلىكىنى بايان قىلدى، يەنە بىر رىۋايەتتە: «سىلەرگە ۋىتىرنىڭ پەرز بولۇپ قېلىشىدىن قورقتۇم» دېگەن، يەنە بىردە: «سىلەرگە كېچە نامىزىنىڭ پەرز بولۇپ قېلىشىدىن قورقتۇم» دەپ كەلگەن، مۇشۇ سەۋەپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇلارنىڭ قېشىغا چىقىشتىن چەكلەپ قويغان، بۇمۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۈممىتىگە كۆيۈنگىنى ۋە رەھمەت قىلغىنى بولۇپ، ئاللاھ تائالا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى سۈپەتلەپ قۇرئان كەرىمدە مۇنداق دېگەن: «(ئى ئىنسانلار!) شۈبھىسىزكى، سىلەرگە ئۆز ئاراڭلاردىن پەيغەمبەر كەلدى، سىلەرنىڭ كۈلپەت چېكىشىڭلار ئۇنىڭغا ئېغىر تۇيۇلىدۇ، ئۇ سىلەرنىڭ (ھىدايەت تېپىشىڭلارغا) ھېرىستۇر، مۆمىنلەرگە ئامراقتۇر، ناھايىتى كۆيۈمچاندۇر» تەۋبە سۈرىسى: 128-ئايەت، بۇ ھەدىسنىڭ ئەسلى بۇخارى ۋە مۇسلىمدا ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن رىۋايەت قىلىنغان بولۇپ: بىر كېچىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەسچىتكە چىقىپ نامار ئوقۇدى، كىشىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەگىشىپ نامار ئوقۇدى، تاڭ يورىغاندا كىشىلەر بۇ ئەھۋالنى دېيىشىپ، تېخىمۇ كۆپ كىشىلەر يىغىلىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن نامار ئۇقۇشتى، تاڭ ئاتقاندا كىشىلەر سۆزلىشىپ، ئۈچىنچى كېچە بولغاندا مەسچىتتە جامائەت كۆپ بولۇپ كەتتى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام چىقتى، كىشىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەگىشىپ نامار ئوقۇدى، تۆتىنچى كېچە بولغاندا مەسچىتكە جامائەت سىغمىدى، ھەتتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بامدات نامىزىغا چىقتى، نامازنى ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن كىشىلەرگە يۈزلىنىپ، تەشەھھەد ئوقۇپ مۇنداق دېدى: «سىلەرنىڭ مەسچىتكە جۇغلاشقىنىڭلارنى بىلىمەن، لېكىن مەن سىلەرگە بۇ نامازنىڭ پەرز بولۇپ قېلىپ، سىلەرنىڭ ئۇنى ئادا قىلىشتىن ئاجىز كېلىشىڭلاردىن ئەنسىرىدىم» دېدى